

Djó, moře

Petra Janů

Minulost uplavala splav budoucnosti hučí
Čekáme na zázrak či na myšlenku vůdčí
Požírání vlastní konec nenasytný had
Jsme děti pevniny, můžem' si zavolat

Už nemůžeme zpátky
Už se nevrátíme
Stín lodí na vrcholcích
Nechcem a nevidíme
Djó, moře...

Pevnina odplouvá a je nám příštím prámem
Cesty jsou u konce, ryb se na směr ptáme
Svědomy došel dech, nicoty v náručí
Jak příboj chytáme, vášnivě to zurčí

Dál archy vykradené se tyčí na obzoru
Bolavé uši faunů pílí pryč od motorů
Rusalka pláče nad jezírkem slané vody
Přes práh se moře přelilo, vzpomínají vlny

Už nemůžeme zpátky
Už se nevrátíme
Do pouště moře přealejem
Pak se zastavíme
Djó, moře